

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 29-03-2020
Enhed: SUNDJUR
Sagsbeh.: SUMMPE
Sagsnr.: 2003768
Dok. nr.: 1151076

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 27. marts 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 50 til L 158 (Forslag til lov om ændring af lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme (Yderligere foranstaltninger for at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.)) til sundheds- og ældreministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 50:

”Vil ministeren yde teknisk bistand til et ændringsforslag, der betyder, at beboere på asyl- og udrejsecentre: asylansøgere, afviste asylansøgere, udlændinge på tålt ophold og kriminelle udviste udlændinge meddeles udgangsforbud og ikke kan modtage besøg, indtil Corona-krisen er overstået?

Begrundelse: Som reglerne er i dag, så er de nævnte persongrupper ikke frihedsberøvede, hvorfor de kan færdes frit og modtage besøgende. Det skal undgås at smitte kommer ind på centret, hvilket blandt andet vil umuliggøre udsendelse til hjemlandet, hvis der pludselig skulle være mulighed for det.”

Svar:

Sundheds- og Ældreministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet et bidrag fra Udlændinge- og Integrationsministeriet, der har oplyst følgende:

”1. Udlændinge- og Integrationsministeren har forstået spørgsmålet således, at der ønskes teknisk bistand til et ændringsforslag af udlændingeloven, som betyder, at der kan træffes bestemmelse om udgangsforbud og ophør af besøg på landets asylcentre, når det er nødvendigt for at forebygge udbredelse af Coronavirussygdom 2019 (COVID-19).

Et sådant ændringsforslag kan formuleres på følgende måde:

Ændringsforslag

til
Forslag til lov om ændring af lov om
foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme
(Yderligere foranstaltninger for at forebygge og
inddæmme smitte med covid-19 m.v.) (L 158)

Af (...)

1) Titlen affattes således:

»Forslag
til

Lov om ændring af lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme og udlændingeloven

(Yderligere foranstaltninger for at forebygge og inddæmme smitte med covid-19 m.v.)«.

[Konsekvensrettelse]

2) Efter § 1 indsættes som ny paragraf:

»§ 01

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1022, som senest ændret ved lov nr. 1591 af 27. december 2019, og ved § 14 i lov nr. 1559 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

1. Efter § 42 m indsættes:

»§ 42 n. Udlændingestyrelsen kan bestemme, at der indføres midlertidigt udgangsforbud for alle udlændinge, der er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. § 42 a, stk. 5, når det anses for nødvendigt af hensyn til at forebygge udbredelsen af coronavirussygdom (COVID-19).

§ 42 o. Udlændingestyrelsen kan bestemme, at der indføres midlertidige begrænsninger i adgangen til indkvarteringssteder, jf. § 42 a, stk. 5, for besøgende, herunder et fuldstændigt forbud mod besøg, når det anses for nødvendigt, af hensyn til at forebygge udbredelsen af coronavirussygdom (COVID-19).«.

[Udgangsforbud og ophør af besøg]

Bemærkninger

Til § 01

Til nr. 1

Med den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 42 n foreslås det, at Udlændingestyrelsen kan fastsætte et udgangsforbud for alle udlændinge, der er indkvarteret på indkvarteringssteder efter udlændingelovens § 42 a, stk. 5. Det omfatter således alle asylcentre, herunder modtage-, opholds-, hjem- og udrejsecentre.

Udgangsforbuddet vil således også omfatte alle udlændinge, herunder alle asylansøgere, afviste asylansøgere, udlændinge på tålt ophold, kriminelle udviste udlændinge, som er indkvarteret på indkvarteringssteder efter Udlændingestyrelsens bestemmelse.

Udgangsforbuddet indebærer, at alle udlændinge, der er indkvarteret på indkvarteringssteder efter Udlændingestyrelsens bestemmelse, vil være omfattet af en generel regel, der forbyder dem at forlade indkvarteringsstedet.

Formålet med den foreslåede bestemmelse i § 42 n er at undgå smitte og spredning af covid-19 for beboere på et indkvarteringssted, også fordi smitte af en udlænding vil betyde, at der i en periode ikke kan ske udsendelse til hjemlandet, når muligheden derfor måtte opstå.

Der er tale om et midlertidigt udgangsforbud, idet formålet er at begrænse smitte og spredning af covid-19, og forbuddet vil således kun gælde, indtil Corona-krisen er overstået. Det forudsættes således, at udgangsforbuddet kan iværksættes for en periode på som udgangspunkt op til 14 dage ad gangen.

Med forslaget forudsættes det, at politiet vil skulle yde bistand som led i håndhævelsen af ovennævnte tiltag. De konkrete ressourcemæssige konsekvenser for de berørte myndigheder vil skulle afdækkes nærmere.

Med den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 42 o foreslås det, at Udlændingestyrelsen kan bestemme, at udlændinge, der er indkvarteret på indkvarteringssteder, jf. § 42 a, stk. 5, ikke kan modtage besøg. Det omfatter således alle asylcentre, herunder modtage-, opholds-, hjem- og udrejsecentre.

Forbuddet mod besøg vil således også omfatte alle udlændinge, herunder alle asylansøgere, afviste asylansøgere, udlændinge på tålt ophold og kriminelle udviste udlændinge, som er indkvarteret på indkvarteringssteder efter Udlændingestyrelsens bestemmelse.

Formålet med den foreslåede bestemmelse i § 42 o er at undgå smitte og spredning af covid-19 for beboere på et indkvarteringssted, også fordi smitte af en udlænding vil betyde, at der i en periode ikke kan ske udsendelse til hjemlandet, når muligheden herfor måtte opstå.

Adgangen til besøg på modtage-, opholds-, hjem- og udrejsecentre er ikke fastsat ved lov, men er i dag i et vist omfang reguleret gennem husordener udarbejdet af de respektive indkvarteringsoperatører. Husordenerne kan eksempelvis fastsætte retningslinjer om, at besøg afvikles på beboerens værelse.

Udlændingemyndighederne har som en del af inddæmningsstrategien allerede indført midlertidige tiltag, der skal mindske smittespredningen. Et af disse tiltag er et stop for ordinære besøg på indkvarteringsstederne. Det indebærer dog, at der f.eks. kan gennemføres besøg, der har karakter af samvær mellem et barn og en forælder, eller at udlændingen kan få besøg af sin advokat eller en anden partsrepræsentant.

Der indsættes med den foreslåede bestemmelse i § 42 o en hjemmel til, at Udlændingestyrelsen kan træffe beslutning om ophør af adgangen til besøg på alle indkvarteringssteder i asylcentersystemet. Forslaget indebærer, at alle former for besøg ophører, herunder besøg fra familiemedlemmer, venner, advokater og andre partsrepræsentanter. Det vil også omfatte besøg, der har karakter af samvær mellem et barn og en forælder. De indkvarterede må i stedet opretholde telefonisk og elektronisk kontakt i den periode, hvor besøgsophøret er iværksat.

Der er tale om et midlertidigt ophør i adgangen til besøg, idet formålet er at begrænse smitte og spredning af covid-19, og ophøret vil således kun gælde indtil Corona-krisen er overstået. Det forudsættes således, at Udlændingestyrelsen for en periode på som udgangspunkt op til 14 dage ad gangen kan indføre et ophør for alle former for besøg for at sikre, at de indkvarterede, personalet og myndigheder eller andre, der måtte have deres daglige gang på stedet, ikke udsættes for smittespredning fra udefrakommende personer.

Med forslaget forudsættes det, at politiet vil skulle yde bistand som led i håndhævelsen af ovennævnte tiltag. De konkrete ressourcemæssige konsekvenser for de berørte myndigheder vi skulle afdækkes nærmere.

2. Jeg kan ikke støtte et sådant ændringsforslag.

For så vidt angår muligheden for at indføre et udgangsforbud for alle indkvarterede i asylcentersystemet, kan jeg tilføje, at det ikke vurderes muligt inden for rammerne af Danmarks internationale forpligtelser at indføre en sådan ordning.

Et udgangsforbud, der generelt og døgnet rundt afskærer udlændinge indkvarteret på landets asylcentre fra at forlade indkvarteringsstedet, vil således have karakter af forskelsbehandling omfattet af artikel 14 sammenholdt med artikel 5 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) om den personlige frihed. EMRK artikel 14 stiller krav om, at forskelsbehandling skal kunne begrundes sagligt, hvilket indebærer, at forskelsbehandlingen skal forfølge et anerkendelsesværdigt formål, og at der skal være proportionalitet mellem det anvendte middel og det formål, der søges realiseret. Det er vurderingen, at et udgangsforbud som det beskrevne, som alene skal gælde for udlændinge indkvarteret på landets asylcentre, men ikke for andre grupper, f.eks. personer indkvarteret på sociale botilbud o. lign., vil indebære forskelsbehandling, der ikke vil blive anset for et egnet og proportionalt middel til at opnå formålet om at forebygge og inddæmme smitte med COVID-19.

Det bemærkes i øvrigt, at formålet – at forebygge og inddæmme smitte med COVID-19 – vurderes at kunne opnås ved andre allerede iværksatte, mindre indgribende foranstaltninger. Der henvises i den forbindelse til svar på spørgsmål nr. 233 og 252 til UUI (alm. del).

For så vidt angår forslaget om at indføre et fuldt ophør af alle former for besøg på indkvarteringsstederne kan jeg tilføje, at Udlændingestyrelsen allerede har indført stop for alle ordinære besøg, og der foretages således en helt konkret vurdering af, om besøget er nødvendigt, f.eks. for at gennemføre et samvær mellem et barn og en forælder. Besøg fra venner og bekendte er der således indtil videre sat en stopper for.

Endelig bemærkes, at lov om foranstaltninger mod smitsomme og andre overførbare sygdomme (epidemiloven) og forskrifter udstedt i medfør af loven tillige finder anvendelse på alle indkvarterede udlændinge i asylcentersystemet.”

Med venlig hilsen

Magnus Heunicke / Brit Gotthard Jensen